

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2To/7/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1415010087
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľudmila Králiková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2016:1415010087.2

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľudmily Králikovej a členov senátu JUDr. Kamila Ivánka a Mgr. Marcely Kosovej v trestnej veci obžalovaného D. X. X., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 2T/29/2015 zo dňa 19.10.2015, na verejnom zasadnutí konanom dňa 12. mája 2016 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku sa odvolanie obžalovaného Ing. X. X., nar. XX.XX.XXXX z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 2T/29/2015 zo dňa 19.10.2015 bol obžalovaný Ing. X. X. uznaný za vinného z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

napriek vyživovacej povinnosti prispievať na výživu dcéry Bc. I. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom B., X. A. č. XX vyplývajúcej mu z ustanovenia § 62 Zákona o rodine a deklarovanej jej i uznesením Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 25P/300/2006 zo dňa 07. mája 2007, právoplatné dňa 21. mája 2008, ktorým bol zaviazaný prispievať na výživu dcéry sumou 165,97 € (5.000,- Sk) mesačne vždy do 15.dňa v mesiaci vopred k rukám matky dieťaťa, si túto vyživovaciu povinnosť riadne neplní od mesiaca august 2013 do vyhlásenia rozsudku 19. októbra 2015 s výnimkou mesiacov, kedy na výživu dcéry prispel a to august 2013 sumou 50,- €, október 2013 sumou 100,- €, november 2013 sumou 250,- €, december 2013 sumou 200,- €, január 2014 sumou 65,- €, február 2014 sumou 70,- €, marec 2014 sumou 330,- €, apríl 2014 sumou 30,- €, jún 2014 sumou 30,- €, august 2014 sumou 50,- €, čím mu voči oprávnenému dieťaťu Bc. I. X. vznikol dlh na výživnom vo výške 3.140,22 €, pričom počas rozhodného obdobia je evidovaný ako spoločník viacerých spoločností a to D. Q. D. C. H. s.r.o. v likvidácii, P.P.C. s.r.o., B. v evidencii uchádzačov o zamestnancov úradu práce, sociálnych vecí a rodiny evidovaný nebol, dávky v hmotnej núdzi nepoberal.

Za to bol odsúdený podľa § 207 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 3, § 36 písm. j/ Tr. zák. na trest odňatia slobody v trvaní 5 mesiacov.

Podľa § 51 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. s poukazom na § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. súd mu výkon trestu odňatia slobody podmienčne odložil a súčasne určil probačný dohľad nad jeho správaním so skúšobnou dobou v trvaní 1 roka.

Podľa § 50 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 51 ods. 4 písm. d/ Tr. zák. súd obžalovanému uložil povinnosť zaplatiť v skúšobnej dobe zameškané výživné k rukám Bc. I. X., nar. XX.XX.XXXX vo výške 3.140,22 €.

Proti tomuto rozsudku ihneď po jeho vyhlásení zahlásil odvolanie obžalovaný.

V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že nesúhlasí s postupom súdu, pretože Bc. I. X. dostávala nielen financie, ale aj napr. počítač tablet a iné veci, ktoré súviseli s jej vzdelávaním. Bolo to v čase, kedy mali dostatok príjmov. Poukázal na to, že má maloletého syna (6 rokov) a manželka trpí onkologickým ochorením. Sú to skutočnosti, ktoré mu zhoršili ekonomickú situáciu a má za to, že aj jeho syn má rovnaké postavenie ako dcéra z prvého manželstva. Tiež jeho manželka má prioritu vzhľadom k pomerom, ktoré sú v rodine. Týmto postojom sa ubližuje nielen jemu, ale aj jeho maloletému synovi a ďalšej chorej osobe. Žiada oslobodiť spod obžaloby.

Odvolačný súd za splnenia podmienok § 293 ods. 5 Tr. por. vykonal verejné zasadnutie v neprítomnosti obžalovaného D..X. X.. Z vrátenej zásielky poštou vyplýva, že obžalovanému bolo dvakrát neúspešne doručené predvolanie na termín verejného zasadnutia a zásielku si neprevzal ani v odbernej lehote.

Z písomného vyjadrenia Bc. I. X. zo dňa 11.05.2016 vyplýva, že obžalovaný do uvedeného termínu jej neuhradil z dlžného výživného žiadnu sumu.

S poukazom na procesnú spôsobilosť konania verejného zasadnutia v neprítomnosti obžalovaného vzhľadom k vyjadreniu Bc. I. X. súd konal verejné zasadnutie v neprítomnosti obžalovaného.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu zástupkyňa krajského prokurátora navrhla odvolanie obžalovaného zamietnuť ako nedôvodné.

Krajský súd v Bratislave ako odvolací súd (§ 315 ods. 1 Tr. por.) primárne konštatoval prípustnosť odvolania (§ 306 ods. 1 Tr. por.) a tým absenciu dôvodov u nich na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Tr. por. V intenciách § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadal len za predpokladu, že by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku, pričom zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že povinnosťou odvolacieho súdu na základe revízneho princípu determinovaným uvedeným ustanovením je preskúmanie len tých výrokov, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie a preskúmanie správnosti postupu konania, ktoré predchádzalo týmto napadnutým výrokom rozsudku. Výnimku z uvedenej zásady a to, že odvolací súd musí prihliadnuť aj na chyby, ktoré síce odvolaním neboli vytýkané, ale ktoré sú takej povahy, že by odôvodňovali (po právoplatnosti rozsudku) podanie mimoriadneho opravného prostriedku a to dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Na verejnom zasadnutí odvolací súd v rámci prieskumnej povinnosti zistil, že prvostupňový rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a všetky jeho výroky spolu s odôvodnením, sú v súlade s § 163 ods. 1 Tr. por. Krajský súd po preskúmaní zákonnosti a odôvodnenosti napadnutých výrokov konštatoval, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je správne a zákonné.

Jednou zo základných zásad rekonštitúovaného trestného konania je zásada náležitého zistenia skutkového stavu veci upravená v § 2 ods. 10 Tr. por.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. poriadku orgány činné v trestnom konaní potupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu, jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstarával súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Podľa § 2 ods. 19 Tr. por. pri rozhodovaní na hlavnom pojednávaní smie súd prihliadnuť len na dôkazy, ktoré boli v tomto konaní vykonané, ak zákon neustanovuje inak.

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd zamietne odvolanie, ak zistí, že toto nie je dôvodné.

Vo vzťahu k výroku o vine krajský súd konštatuje, že súd prvého stupňa v danej veci vykonal potrebné dokazovanie výsluchom obžalovaného, svedkyne Bc. I. X. a oboznámil celý rad listinných dôkazov vzťahujúcich sa k predmetnému skutku.

Obžalovaný D.. X. X. zhodne uviedol, v podstate ako to vyplýva z obsahu odvolania, že v čase, kedy jeho firma prosperovala, zabezpečoval dcéru nadštandardne tým, že jej kupoval rôzne veci osobnej spotreby aj elektroniku. Nenamietal výšku výživného, ale poukazoval na svoju novú rodinu, maloletého syna a ja na tú skutočnosť, že od januára 2014 je jeho manželka bez pracovného pomeru a pred tým bola na materskej dovolenke. Rozpísal výdavky mesačného charakteru na svojho syna a taktiež uviedol, že v období od roku 2012 - 2013 má pôžičky približne okolo 50.000,- €.

Svedkyňa Bc. I. X. uviedla, že obžalovaný si od augusta 2013 s výnimkou pár mesiacov neplní až do pojednávania súdu výživné, navštevovala vysokú školu, pričom žije v spoločnej domácnosti so svojou matkou, ktorá je zamestnaná. Uvedené peniaze potrebuje z existenčných dôvodov, pričom od marca 2015 pracuje na dohodu počas štúdia, aby si tak zlepšila svoju ekonomickú situáciu. Mesačný príjem má okolo 270,- € a napriek snaženiu aj matky sa čiastočne musí finančne obmedziť.

Okresný súd oboznámil listinné dôkazy, a to rozsudok Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 25P 300/2006 zo dňa 07.05.2007, právoplatného dňa 21.05.2008, potvrdenie o návšteve školy I. X., správu z Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, ako aj ďalšie listinné dôkazy. Súd tiež oboznámil zmluvy o poskytnutí spotrebiteľských úverov, ktoré uzatvorila F. B. (manželka obžalovaného) s rôznymi finančnými ústavmi ako bezúčelové spotrebiteľské úvery.

Okresný súd správne konanie obžalovaného kvalifikoval ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zákona, pretože obžalovaný ako plne zodpovedný subjekt si najmenej po dobu 3 mesiacov v období 2 rokov neplnil v danom prípade úmyselne svoju zákonnú povinnosť vyživovať iného.

Odvolací súd v tomto smere poukazuje na veľmi výstižné zdôvodnenie napadnutého rozsudku súdom prvého stupňa. Plne sa s týmto zdôvodnením stotožnil, pričom je potrebné konštatovať, že obrana obžalovaného v tom, že dcére v určitom čase dával hmotné statky, neznamenajú, že tieto pokryli jeho vyživovaciu povinnosť určenú civilným súdom. Nie je možné povinnosť určenú v zmysle zákona o rodine a výšku tejto povinnosti určenú súdom konzumovať určitými hmotnými vecami.

Tá skutočnosť, že obžalovaný požiadal vzhľadom na zmenu svojich osobných pomerov civilný súd na zmenu výšky určeného výživného v čase rozhodovania súdu prvého stupňa nemala vplyv na určenie trestnej zodpovednosti a určenie výšky podľžného výživného. Správne okresný súd konštatoval, že v takomto stave nešlo o riešenie prejudiciálnej otázky.

Vo vzťahu k výroku o treste odvolací súd udáva, že obžalovanému bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 5 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 1 roka pri uložení probačného dohľadu. Zároveň súd v zmysle § 50 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 51 ods. 4 písm. d/ Tr. zák. uložil obžalovanému povinnosť v skúšobnej dobe jedného roka od právoplatnosti rozhodnutia nahradiť Bc. I. X. dlžné výživné vo výške 3.140,22 €. Uložený trest spĺňa požiadavky § 34 Tr. zákona.

K dôvodom odvolania obžalovaného odvolací súd považuje za potrebné len uviesť, že napriek zlej finančnej situácii jeho novej rodiny a ochoreniu manželky síce chápe zhoršenie postavenia obžalovaného, ale je potrebné na druhej strane vidieť aj potreby jeho dcéry z prvého manželstva a z toho vyplývajúcu jeho zákonom určenú povinnosť, ktorá mu v čase rozhodovania odvolacieho súdu už zanikla vzhľadom k finančnej samostatnosti Bc. I. X..

Nakoľko odvolací súd nezistil žiadne pochybenie v napadnutej časti rozsudku, preto v zmysle § 319 Tr. poriadku odvolanie obžalovaného zamietol ako nedôvodné.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.